

Svatá Hora

3

2011

ročník
XLVIII

Rozhovor s Jiřinou Kopeckou • Blahořečení Jana Pavla II. • Matka Boží

Modlitba Benedikta XVI. Svatého otce

za povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou
četná a svatá kněžská povolání,
která by udržovala živou víru
a střežila převzácnou památku tvého Syna
prostřednictvím kázání slova
a udílením svátostí,
jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky svého oltáře,
kteří budou pozornými
a zapálenými strážci Eucharistie,
která je svátostí Kristova největšího daru
pro vykoupení světa.

Povolej služebníky svého milosrdenství,
kteří by prostřednictvím svátostí smíření
rozdávali lidem radost ze tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církev s radostí přijímá
četné inspirace Ducha tvého Syna,
a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením
pečuje o povolání ke kněžství
a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům,
zasvěceným osobám
i všem pokřtěným křesťanům,
aby věrně naplňovali své poslání
ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

OBSAH

Úvodník

Jen socha? **3**

Naše pravidelné otázky

Rozhovor s Ing. Jiřinou Kopeckou **4**

Z Vatikánu

Blahořečení Jana Pavla II. **8**

Ze Svaté Hory

Zprávy ze Svaté Hory **11**

Poutě **12**

Ohlédnutí – ze starých čísel časopisu **13**

O Svaté Hoře – z Kalendáře akcí **17**

Spiritualita

Maria, Matka Boží **20**

Poznámky o askezi II **22**

Informace

Listárna – Síla modlitby **24**

Vítání svatohorských ministrantů **24**

Exercie, poutě, bohoslužby **25**

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**

P. Stanislav Muzikář, CSSR
při slavení eucharistie

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Jen socha?

Arnošt z Pardubic, domnělý řezbář milostné sochy Panny Marie Svatohorské a její velmi pravděpodobný první vlastník, by se asi divil, kolik (ne vždy krásných) jmen Matka Boží Svatohorská získá za staletí, kdy často pozapomenuta, sdílela s Příbramany strasti jejich životů.

Snad nezaráží, mluvím-li o milostné soše i osobě Panny Marie jako jednom a též. Vždyť víme, že modlíme-li se pod křížem a hledíme na něj při tom, že naše prosby nesměřují ke korpusu Krista ze dřeva či kovu na kříži zavěšeném. Podobně tak i dřívější praxe velké úcty k milostné soše P. Marie Svatohorské (celebrant od ní odcházel, couvaje k západnímu východu z baziliky, aby se k ní nemusel neuctivě otočit zády!) i její současná, spojejší podoba, nejsou především odrazem našeho vztahu k uměleckému dílu, kterým gotická dřevorezba bezesporu je, nebo snad nevhodným způsobem projevu modlářství. Úcta prokazovaná milostné soše je pro nás, naše okolí i Pannu Marii odrazem našeho skutečného vztahu k ní. Šaty, věnované její výbavě, ukazují snahu o stejně tak velkou, ne-li větší péči, kterou věnujeme duchovnímu vztahu s Pannou Marií.

Ale podobně i urážky, zlehčování a neúcta k obrazu Matky Boží – samozřejmě jen těmi, kdo mohou tušit, že se nějakého neuctivého chování dopouští – není činem, nad nímž by bylo možné mávnout rukou. Je to opět především projev pravého vztahu těchto osob k Marii. Matce Boží je jistě na hony vzdálena praxe zkosnatělých pohledů, které by jako zneuctění mohly chápat třebaš dávnou praxi malých dětí, které si se soškou P. Marie Svatohorské hrály na schovávanou a snad s ní i sáňkovaly (bylo to v oné době svatohorské kapli velmi nepříznivé). Přesto je jistě vhodné zamýšlet se nad tím, zda by nebylo vhodné vrátit se k dřívější hlubší úctě k obrazům (a tedy i sochám) „svatých osob“, neboť tato úcta je odrazem našeho poměru ke skutečným osobám na milostných obrazech znázorněných. Pro některé lidi je však někdy milostná socha jenom dřevěnou pannou, jak jsem také měl s hrůzou možnost zaslechnout.

Je tento způsob přístupu k milostným obrazům tím, co si přejeme? Přiznávám, že toto zamýšlení platí z velké části mně samému. I Vás, kteří jste v něm snad shledali nepatrné množství myšlenek, s nimiž souhlasíte, berte jej nikoli jako výtku našemu okolí, které snad zcela nenaplnuje výše uvedené představy, ale spíše jako pobídku nám, abychom u sebe vyhledali chyby a vlastním příkladem, nikoli kritikou, povzbudili k zamýšlení i některé osoby v naší blízkosti.

Pavel Šmolík

Když se převlékne Panna Maria

Přinášíme Vám rozhovor o různých formách mariánské úcty v Latinské Americe, jejich vztahu a srovnání s evropskými tradicemi této úcty, o nichž jsme hovořili s Magistralní dámou Řádu maltézských rytířů, manželkou velvyslance České republiky v Argentíně a Peru, ale především velkou mariánskou ctitelkou, Ing. Jiřinou Kopeckou.

Všichni hosté, s nimiž je podnikán rozhovor do časopisu Svatá Hora, mají k tomuto poutnímu místu nějaký vztah. Jaký je Váš vztah ke Svaté Hoře a odkud pramení?

Pro mne znamená Svatá Hora hodně, a to už od dětství. Jezdila jsem sem pravidelně s maminkou a pamatuji si, jak jsem běhala po schodech nahoru a dolů – tenkrát jsem to ještě zvládala – takže můj vztah k tomuto místu nepramení jen z toho, že věřím a mám velkou úctu k Panně Marii Svatohorské, ale trochu i z nostalgie. Ráda se sem proto vracím několikrát do roka. Všechny zahraniční návštěvy na Svatou Horu ráda vezmu, pokud jsou věřící, a mám tu vždycky hezký pocit. Svatá Hora, podobně jako jiná mariánská poutní místa, má úžasnou atmosféru, je zkrátka promodlená.

Také s naším Maltézským řádem jsme již několikrát prožili na Svaté Hoře exercicie. Tato setkání pro mě měla vždy velkou duchovní sílu.

Tento Váš vřelý vztah ke Svaté Hoře se ale projevil i na jiných úrovních...

Mám stálý zájem rozšiřovat úctu k Panně Marii.

Když jsme s manželem žili v Argentíně, nastala situace, kdy nám jako státu byla nabídnuta možnost mít českou mariánskou kapli, do níž bychom mohli umístit sochu české mariánské patronky. Byla to úžasná příležitost, kterou jsme okamžitě přijali. Začali jsme tedy uvažovat, kterou Madonu zvolit. V Čechách totiž není situace tak jednoznačná jako například ve Francii, kde je jako hlavní chápána Panna Maria Lurdská nebo v Portugalsku, kde je to Panna Maria Fatímská. Co u nás? Panna Maria Staroboleslavská, Svatohorská... ? Po krátkém zaváhání nakonec padlo rozhodnutí na Svatou Horu, což jsem velice přivítala.

V té době byl ještě v plné síle otec Břicháček, který se tohoto nápadu iniciativně ujal a spolu s panem kardinálem Vlkem darovali kopii milostné sošky Panny Marie Svatohorské.

Vzhledem k vysoké vzdušné vlhkosti v místě určení, v Argentíně, jsme se rozhodli pro sošku bez pláštíku. Dílo se podařilo na výbornou. Když byla soška doručena do Buenos Aires, všichni jsme jásali.

Česká kaple v Luján, Argentina

O jaké poutní místo v Argentíně se jedná? A hovořila jste o poutních kaplích, znamená to, že oněch kaplí je tam více?

Soška Panny Marie byla určena do naší kapličky v bazilice Panny Marie z Lujánu – Nuestra Señora de Luján. Jedná se o poutní místo hlavní patronky Argentiny, která je v zemi velmi uctívána. (Jen na okraj: hned po přeletu do Buenos Aires je to první socha, kterou uvidíte

na letišti; každodenní televizní program vždy začíná záběrem na patronku a státní hymnou, a to samé platí i při ukončení vysílání...)

Argentinci jsou silně věřící. Víra je součástí jejich života a provází je již od narození. Protože i v Argentíně jsou také další vyobrazení Panny Marie, je velmi milé sledovat, jak zde rodiče vysvětlují svým dětem existenci „různých Marií.“ Říkají: „Panna Maria je jen jedna, ale protože je to žena, ráda se obléká, a tak se někdy převlékne do jiných šatů. Proto máme současně různé její podoby.“

Ale vraťme se k našemu vyprávění.

Město Luján (čte se Luchan) je vzdálené asi 70 km od Buenos Aires. Baziliku Panny Marie navštívil několikrát Svatý otec Jan Pavel II. při svých cestách po Jižní Americe. V podzemí kostela je velký prostor – krypta se zhruba šedesáti kaplemi pro jednotlivé země. Když jsme poprvé navštívili toto místo, byly již skoro všechny prostory obsazeny.

Bylo to tedy štěstí, že jste stihli tento projekt zrealizovat, když ještě byly některé z kaplí volné, na všechny státy světa se již patrně nedostane...

Jistě, bylo to štěstí a vnučnutí od Panny Marie.

Jak je vybavena česká kaple v Lujánu?

Obdobně jako ostatní kaple jiných zemí. Jsou zde vlajky obou zemí (česká a argentinská), popis poutního místa Svaté Hory v češtině a španělštině a na oltaří uprostřed je umístěna

milostná soška Panny Marie Svatohorské, chráněná prosklenou skříňkou. To je ovšem tradičním vybavením i všech ostatních kaplí. Když jsme ale kapli připravovali, přišel ke mně rektor baziliky a řekl: „Jak to, že vy Češi tu nemáte Pražské Jezulátko?“ Namítala jsem, že se jedná o kapli k počtě Panny Marie, ale on trval na svém. Ve své podstatě jsem byla ale otci rektorovi vděčná za tuto nabídku, protože nejenom Pannu Marii, ale i Pražské Jezulátko mám velmi ráda a ve velké úctě.

Pražské Jezulátko je velký symbol naší země i pro nevěřící lidi. Cizinci v některých případech ani nevědí, kde žijeme, ale Jezulátko vždy „dá směr“: Praha, Česká republika.

A tak jako jediní mezi všemi ostatními můžeme mít hned dva uctívané svaté obrazy ve své kapli: Pannu Marii Svatohorskou a Pražské Jezulátko.

Když byla kaple připravena, nastal problém, kdo ji vysvětlí. Mysleli jsme, že by to měl být český kněz, ale najděte jej v několikamilionovém Buenos Aires! To je jako hledat jehlu v kupce sena. Pátrali jsme tedy skoro detektivně. Do celé akce bylo zapojeno několik lidí, i našich krajanů, kteří zde žijí. A s Boží pomocí se věc opět podařila.

Když mě volali, že už se v Buenos Aires našel český kněz, měla jsem obrovskou radost. Ta radost byla dvojnásobná, protože se nám nabídli hned dva čeští kněží, sourozenci - bratři P. José (Josef) a P. Francisco (František) Ingrovi.

Pochopila jsem, že Panna Marie Svatohorská nám pomohla a chtěla mít důstojné uvítání v této vzdálené zemi. Požehnaní české kaple se konalo 31. května 1998 na svátek Navštívení Panny Marie. Sešlo se mnoho lidí včetně členů diplomatického sboru, zástupců ministerstva zahra-

Ing. Jirina Kopecká

Členka Řádu mal-těžských rytířů. Vystudovaná rostlinná genetička, její profesní zájmy se však dále vyvíje-ly poněkud volněji.

Manžel pochází z rodiny diplomata, jeho rodina za ko-

munismu pronásledována pro politické názory i víru. Po změně režimu byl manžel jmenován velvyslancem České republiky v Argentíně a později i v Peru.

V Argentíně se, kromě povinností vyplývajících z funkce jejího manžela, věnovala zejména charitativní činnosti, zaměřené na pomoci potřebným: domy pro opuštěné děti, pro staré a nemocné, podpora dostupnosti léčiv ad. V té době byla prezidentkou dámského diplomatického spolčenství ADEA.

V Peru ji zaujala navíc jiná specializace, typická pro tuto část Latinské Ameriky: alternativní, lépe řečeno tradiční medicína místních domorodých obyvatel – Inků. Jejím učitelem byl polský salesián, misionář P. Edmund Szeliga. Měla možnost tuto problematiku studovat se šamany, léčiteli, lékaři, ale též s univerzitními profesory.

ničních věcí Argentiny, ministrů, českých krajanů i dalších přátel. Pater František a jeho bratr Josef společně sloužili mši jeden v češtině, druhý ve španělštině.

To je jistě šťastný konec takového velkého úsilí...

Nikoli. Tento příběh má ještě pokračování.

S vysvěcením české kapličky v Lujánu ještě dílo nebylo dokončeno. Především je kapli třeba udržovat. A za to patří vřelý dík našim krajanům, žijícím od svého dětství v Argentině: paní Ilonce Pietsch a paní Soně Němec (ta se v Argentině narodila). Obě se starají o všechno potřebné skutečně vzorně, od úklidu přes drobné opravy až po pravidelnou výměnu květin. Říká se, že naše kaplička patří mezi nejhezčí v Lujánu.

Paní Ilonka i Soňa při svých občasných návštěvách Čech nezapomenou vždy zajet na Svatou Horu a přivést pozdravy z Lujánu i Argentiny. Spolu s Otcem José Ingrem (jeho

bratr Francisco bohužel již zemřel) jsou věrnými a dlouholetými čtenáři časopisu Svatá Hora.

Spolu s bratry Ingrovými jsme se domluvili, že když je Panna Maria Svatohorská v Argentině, měla by být patronka této země i v České republice. Oba bratři se rozhodli, že darují repliku originálu Nuestra Señora de Luján kostelu sv. Voršily v Praze. Bylo to krásné gesto, které nejenom nám všem mělo přiblížit vzdálenou zemi a její patronku a tímto způsobem také zvýšit mariánskou úctu.

Interier baziliky v Lujánu

A tak přesně dva roky po požehnání české kaple v Argentině, 31. května 2001, byla v kostele sv. Voršily v Praze další slavnostní benedikce sošky Panny Marie Lujánské. Liturgii sloužil P. Francisco Ingr. Přítomen byl i velvyslanec Argentiny Sr. Horacio Basabe, diplomatický sbor, přátelé, věřící...

Tím tedy historie milostných soch končí?

Po Praze najdeme ještě další sošky svatých ochránců ze zemí Latinské Ameriky. Již jsem zmínila, že Panna Maria Lujánská je jednou ze dvou milostných mariánských soch, které jsou v Argentině nejvíce uctívány. Druhou je Virgen del Rosario de San Nicolás – Panna Maria Růžencová ze San Nicolás, Madona z poutního místa vzdáleného asi 5 hodin autem od Buenos Aires. Je to jedno z nejmladších poutních míst světa, Svatým otcem Janem Pavlem II. bylo uznáno teprve před asi dvaceti lety.

Kopii sošky P. Marie Růžencové ze San Nicolás věnovaly moje argentinské přítelkyně kostelu Panny Marie Pod řetězem na Malé Straně. Je umístěna v levé boční kapli sv. Jana Nepomuckého...

... světce, jehož úcta je prý rozšířená i v Latinské Americe, je to pravda?

Se sochami sv. Jana Nepomuckého se můžeme setkat na řadě míst, nejen na mostech, a to na celém americkém kontinentu. V mnohých případech se toho ale zde moc neví o zemi, ze které tento světec pochází... Ale když se řekne „Niño Jesús de Praga“ (Pražské Jezulátko) – je vše hned jasné.

Latinská Amerika je naprosto specifická a od nás kulturně velmi odlišné místo. Projevuje se to, jak vidím na Vašich fotografiích, jistě i v oblasti víry a kultury...

Lidé jsou většinou velmi věřící. Mísí se zde ale dva vlivy: evropský – hlásí se k římskokatolickému vyznání, a místní (indiánská) tradice. Podobná situace je i v jiných zemích Latinské Ameriky, jako například v Peru, Bolívii, Paraguay ad. Směs kultur a vyznání se přenáší i do architektury církevních staveb. Například město Cuzco, odkud se vyjíždí na Machu Picchu (čti Maču Pikču) má opravdu nádherné kostely. Pro nás středoevropany je na nich neobvyklá jistá přezdobenost, kterou nazývám „těžké španělské baroko“. Na první pohled je toho jak z venku, tak i uvnitř kostelů mnoho, svou nádhrou nás až ubíjí. Vysvětlení je jednoduché: díla v této době vznikala pod vlivem hlavně španělských misionářů s přispěním tradičních lidových prvků.

Existují i jiná místní specifika, například ve výtvarném projevu?

Ano.

Zmínila bych zejména jednu skutečnou specialitu, týkající se Peru a města Cuzca. Nazývá se „Arte Cusqueño.“

Je to jedinečný styl malby, se kterým se nikde jinde ve světě nesetkáme. Obrazy vznikaly, po příchodu misionářů, v malířských dílnách. Nikdy na nich nepracoval jen jeden umělec. Probíhala totiž určitá „dělba“ práce, specializace. Jeden umělec maloval např.

Bazilika v Lujánu

Archanděl Michael – Arte Cusqueño, soukromá sbírka rodiny Barbosa-Stern

jenom nohy, druhý tělo, další obličej, atd. Prakticky vždy se jednalo o postavy světců, zejména však andělů. Když bylo dílo hotové, bylo umístěno do nádherně bohatě vyřezávaného rámu s hojným zlacením. V současné době už si lze koupit pouze repliky.

Originály jsou státem přísně evidovány, umístěny v muzeích a soukromých sbírkách. Doma máme jeden takový obraz (repliku) s archandělem Michaelem.

Opět se musím přiznat, že když jsem tyto obrazy viděla poprvé, jak jsou přezdobené, nevěřila jsem svým očím. Nakonec jsem si je zamilovala a dodnes se nemohu vynadávat na krásu obrazů.

S Ing. Jiřinou Kopeckou hovořil BcA. Pavel Šmolík

Pokračování příště

Blahořečení

JANA PAVLA II.

Běžně píšeme zápisky z našich cest bezprostředně, ihned po návratu. V případě cesty na beatifikaci Jana Pavla II. jsme ale všechny dojmy museli nejdříve nechat doznít, než jsme usedli k počítači a poněkud neumělým textem je zachytili... Proto prosíme, přijměte naše vzpomínky tak, jak jsme onu krásnou událost viděli svými očima. Třeba budou v mnohém podobné vašim zážitkům z blahořečení a pomůžeme je tak uchovat pro budoucnost či vám pomohou lépe přiblížit vyprávění dalším lidem, kteří „u toho“ nemohli být osobně...

Je to fascinující, že Jan Pavel II., náš současník, měl už za života pověst svatého. Promítá se nám řada příležitostí, při nichž jsme měli dnes už blahoslaveného Jana Pavla II. docela nablízku.

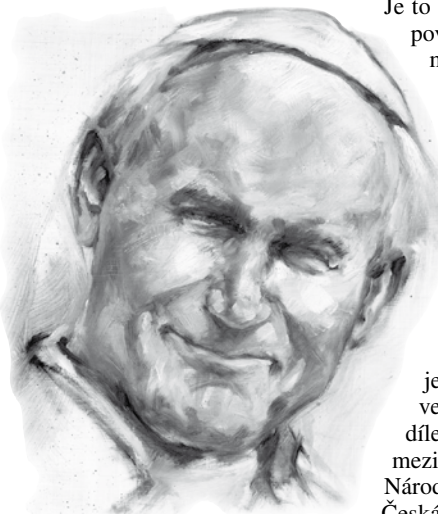
Bylo to v roce 1990 na památném Velehradě, kde náš sbor Schola Cantorum Prostějov byl součástí velkého spojeného pěveckého celku, zpívajícího při vůbec první papežské bohoslužbě tehdy ještě v ČSFR. Byl to úžasný zážitek – shromáždění, při němž jsme byli opojeni přicházející svobodou, která vrcholila právě onou historicky první návštěvou papeže Jana Pavla II. nejprve v Praze, potom na staroslavném Velehradě a pak ještě v Bratislavě. Další návštěva s nezapomenutelným setkáním s mládeží na Svätém Kopečku následovala v roce 1995. Roku 1997 prožíval svůj velký den Hradec Králové. Pro nás osobně to pak bylo ještě setkání o svátku Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 2004 ve francouzských Lurdech, kde jsme měli možnost se týden podílet na přípravě papežovy poslední zahraniční návštěvy v úžasně mezinárodní pracovní skupině. Mnozí určitě vzpomenu i na první Národní pouť do Říma v r. 1989, při které byla svatořečena Anežka Česká, či další Národní poutě v r. 1996 resp. 2000. Pro mnohé je tu ještě jistě vzpomínka na duben 2005, kdy se za účasti více než

milionového zástupu nejen věřících, konalo poslední rozloučení s Janem Pavlem II., prvním slovanským papežem. Na Národní děkovné pouti v r. 2010 v Římě jsme se dověděli, že Jan Pavel II. bude blahořečen. Díky Bohu jsme se této velké slavnostní bohoslužby dožili a mohli ji prožít přímo ve Věčném městě – Římě. Zveme Vás, abyste se spolu s námi ponořili do řádků poněkud neumělých vzpomínek na tuto velkou událost. Pro nás všechny to byl jedinečný zážitek.

Sobota, 30. duben 2011

Pro nás cesta začíná v Prostějově, autobus však přijede již částečně zaplněn poutníky a další přistupují ještě v Brně a Mikulově. Autobus, naplněný do posledního místečka, zní zpívanou modlitbou „Anděle boží strážce můj“ a v průběhu cesty se seznamujeme s programem – resp. s představami, neboť na takové pouti, kde se očekává více než milion poutníků, se nedá asi nic přesně naplánovat.

Vzhledem k tomu, že je předvečer prvního máje, děláme si první – autobusovou – májovou pobožnost, která se skládá ze zpívání, modlitby sv. Růžence, Litanie Loretánské a závěrečného „Vesel se nebes Královno“. Následuje promítnutí krásného filmu Svědectví o životě Jana Pavla II. ve vzpomínkách kardinála Stanisława Dziwisze. Pak se den (či noc) zvolna přehoupne do dalšího dne, kterým je

Neděle, 1. květen 2011

Zatímco ruka řidiče pevně svírá volant a kužely světlometů autobusu prořezávají tmou zvlhčovanou občasnými přeháňkami, většina poutníků sní svůj poutní sen o cestě do Říma. Je zajímavé, že předjíždíme velice málo autobusů a prakticky žádný nepředjel nás. Až nás to překvapuje a máme obavy, zda nejedeme poslední a zda se tedy vůbec do Říma resp. Vatikánu dostaneme. Teprve na předposledním odpočívadle asi 40 km před Římem je parkoviště zaplněno mnoha autobusy. Jedná se však už jen o autobusy s italskými, případně německými poutníky. Asi 15 km před Římem platí naši řidiči poslední mýto a pomalu vjíždíme do Věčného města. Kupodivu nikde nevidíme žádné kolony a plynule pokračujeme směrem do centra. Teprve v blízkosti náměstí Pia XI. nás zastavuje italská policie a vybízí k vystoupení. Je krátce před 5. hodinou ranní. Opuštíme autobus a věříme, že se zde všichni ve 20.30 shledáme ke zpáteční cestě. Ještě v autobusu si dáváme večerní sraz ve 20 hodin u Obelisku na náměstí sv. Petra. Ranní tmou jdeme husím pochodem po Via Gregorio VII. Ulice jsou vzorně vyčištěné a místo aut se po nich valí tisíce poutníků a všichni mají jeden směr – náměstí sv. Petra. Po chvíli se nám zatají dech, když se před námi ještě ve tmě objeví ozářená kopule svatopetrské basiliky. Je krátce po 5. hodině ranní.

Naději, že jsme už na místě, nám zhatí pořadatelé, kteří nás směřují oklikou tunelem až Andělskému mostu, dále k Andělskému hradu a odtud se musíme už vlastní iniciativou protlačit mnohatisícovými davy co nejbližší místu konání. To už ale zdaleka nejsme pohromadě. Nejprve se dostáváme úzkým chodníčkem podél Tibery na Via Pia X. Zde vcházíme doslova do „mlýna“ desetitisíců poutníků. Komentují to, že zde nepropadne jehla, natož člověk. Davy lidí nerozežene ani siréna sanitky... Jsme v blízkosti tribuny, která je vyhrazena pro televizní štáby z celého světa a pro novináře. Snažíme se tlačit dál. Je tu shromážděn snad celý svět, převládají Italové a Poláci, ale jsou zde i početné zástupy z černého kontinetu, Ameriky, Kanady... Dav nás nese až na ulici Via della Conciliazione, odkud už máme přímý výhled na hlavní portál Basiliky sv. Petra, Obelisk a také velkoplošné obrazovky po obou stranách, na nichž budeme sledovat průběh mše svaté. Počasí se lepší a obloha se postupně vyčistí: máme nad sebou azurové nebe. S přibývajícimi hodinami roste teplota, a tak odkládáme bundy a svetry. Rozžhájí se velkoplošné obrazovky – zkušební signály, nad hlavami nám prakticky stojí policejní vrtulníky a v ohradě se formují záchranáři červeného kříže, maltézska pomoc a další řada volentérů, kteří nabízejí vodu v plastových lahvích, rozdávají obrázky Jana Pavla II. atd. Přesto se zdá, že organizace ze strany pořadatelů poněkud vázne. Chybí koridory pro projíždějící sanitky, postrádáme brožury s liturgickými texty k beatifikační bohoslužbě a v neposlední řadě si uvědomujeme absenci sociálního zařízení. I když na druhé straně zabezpečit toto všechno pro více než milion poutníků je asi těžko řešitelný problém, a tak jaksí spolehneme na Boží pomoc a víru, že Jan Pavel II. to má dnes v režii. Pitné vody je dostatek, brožurky s liturgickými texty dostáváme v průběhu bohoslužby, jakož i zvláštní vydání novin *El Messaggero* věnované Janu Pavlu II.

Před beatifikační bohoslužbou je ještě na programu společná modlitba Korunky k Božímu milosrdenství.

Bohužel vedro, které se v průběhu dopoledne udělalo, nesnáší každý dobře, a tak má zdravotní služba v průběhu bohoslužby poměrně dostatek práce. Kolabující poutníky odnáší v plachtách k sanitním vozům, připraveným někde v boční ulici.

V 10 hodin začíná beatifikační bohoslužba. Po *Kyrie* následuje proces blahověčení. Nejprve je přečten životopis Jana Pavla II. a beatifikační formule, které je přítomna i řeholní sestra Marie Simon-Pierre, uzdravená na přímluvu Jana Pavla II. Ta přináší oficiální relikvii „polského papeže“ – honosný relikviář s jeho krví. Ta byla Janu

Pavlu II. odebrána pár dnů před jeho smrtí pro případ transfuze. Po beatifikačním aktu Svatý otec Benedikt XVI. v 10.39 hod. slavnostně prohlašuje Jana Pavla II. za blahřečeného. Propuká obrovské nadšení, je odhalen portrét Jana Pavla II. na průčelí Basiliky sv. Petra a bohoslužba poté pokračuje slavnostním Gloria.

Při podávání eucharistie nás poněkud deprimuje už docela značný nepořádek z prázdných plastových lahví, rozházených letáků a dalších tiskovin. Rovněž volentéři a záchranáři se mezi sebou poměrně hlučně baví a nereagují ani na napomínání z řad poutníků. Bohoslužba končí krátce před 13. hodinou. Svatý otec a koncelebranti žehnají poutníkům a společně odcházejí do Basiliky sv. Petra, aby tam uctili ostatky blahoslaveného Jana Pavla II.

Náš sraz byl stanoven půl hodiny po skončení bohoslužby na Andělském mostě, kde se máme dohodnout na dalším programu. Zprvu se mi půlhodina zdá jako šibeniční doba pro to prorvat se davy lidí, ale nakonec se to podaří. Nicméně toto místo setkání si vybrali i další desítky skupin... Přesto však jedinou vlajkou je zde naše česká zástava, a tak se vzájemně nacházíme poměrně snadno. Dobrovolníci zde nabízejí poutníkům nejen vodu, ale i něco k zakousnutí – piškoty, sušenky, ovoce. Máme představu, že si uděláme procházku městem a navštívíme aspoň ty nejznámější památky. Jenže podobnou představu mají i tisíce dalších poutníků, a tak na bulváru Emanuela III. zastavujeme u kavárny v parčíku. Uvědomujeme si, že v tomto lidském mraveništi po probdělé noci a náročném dopoledni není ve větší skupině mnoho šancí vše stihnout, a rozcházíme se každý podle svého zájmu. (...)

Když se čas naší soukromé vycházky naplňuje, proplétáme se mezi stovkami či tisíci turistů po schodech dolů a vydáváme se „po svých“ směrem na Náměstí sv. Petra. To

už však zvoní telefony jako o závod a naši poutníci hlásí, že k Obelisku se nedostaneme, neboť je zahrazen. Vracíme se tedy zpět na Náměstí sv. Petra a asi 80 metrů před Obeliskem se zhromažďujeme u naší vlajky. Kousek od nás běží na velkoplošné obrazovce film o pontifikátu blahoslavného Jana Pavla II. Za občasného svlažení kropicím vozem vyčkáváme dalších poutníků a po prvním sčítání zjišťujeme, že nám chybí 16 členů výpravy. Tento počet se postupně snižuje na 9. Velíme k odpočítávání a následně odškrtnutí dle seznamů. Potom se pokoušíme volat na daná telefonní čísla, ale bezvýsledně. Buď majitel nemá roaming, nebo má vypnutý telefon či vybitou baterku. Hodina srazu je už chvíli za námi a přemýšlíme co dál... Napadá nás spásná myšlenka – modlitby k sv. Antonínkovi, který je sice patronem věcí ztracených, ale dnes snad může být i patronem ztracených poutníků. Jako už po několikáté opět pomohl a ihned po modlitbě se nám ozývá jedna z poutnic. Čekali nás snad u Andělského hradu a jejich skupinka čítá zbylých 9 poutníků!

Krátce před 21.30 se loučíme s Věčným městem posledním zamáváním krásně nasvětlené Baziliky sv. Petra a velká událost, které jsme byli osobně přítomni, se stává historií.

Rakousko a Alpy nás přivítaly mlhou, ale pak se na nás přece jen sluníčko rozesmálo, takže jsme měli možnost další – tentokrát pro nás netradičně dopolední – autobusové májové pobožnosti.

Nezbývá nám, než poděkovat Bohu, že se nám dostalo možnosti být přímo při této významné události. Díky vám všem, milí poutníci, za krásné poutní společenství.

Alena a Václav Adamovi

Zprávy ze Svaté Hory

Na svém **107. zasedání** 16. dubna výbor **Maticy Svatohorské** schválil žádost farnosti o převzetí vydávání časopisu Svatá Hora, dále jednal o přípravě Výroční členské schůze, zájezdu Matice do Bodenmaisu, dalších možnostech propagace sbírky na stavbu velkých varhan a benefičním koncertu, konaným za stejným účelem 8. června 2011 ve svatohorské bazilice.

V sobotu 16. dubna byly **demontovány některé části starých** velkých **varhan** ve svatohorské bazilice.

Letošní **Květnou neděli** 17. dubna jsme na Svaté Hoře oslavili již tradičně průvody s ratolestmi, které při mších v 9.00 a 11.00 začaly intrádami a žehnutím ratolestí na svatohorském náměstí. Poté se průvod věřících za zpěvu „Kristu Králi, dárci spásy“ odebral ambity do baziliky, kde vyslechl mj. Matoušovy pašije Pavla Šmolíka v provedení Svatohorského chrámového sboru a orchestru. Lid se jich zúčastnil též zpěvem.

Velikonoční triduum na Svaté Hoře (letos 21. – 23. duben) zahájila liturgie Zeleného čtvrtku, které předsedal P. Josef Michalčík. Slavení památky ustanovení kněžství bylo v přeplněné bazilice přítomno více

jak 200 věřících. Po mši svaté následovala obvyklá pobožnost v Getsemanské zahradě v kapli sv. Ignáce, kam byla za zvuků klapaček uložena Eucharistie.

Velkopáteční odpoledne bylo zahájeno v 15.00 křížovou cestou v parku. V 17.00 pak následovaly Velkopáteční obřady – bohoslužba slova se starobylými přímluvami, uctívání kříže a svaté přijímání.

Sobotní **Velikonoční vigílie** začala ve 21.00 žehnutím ohně a průvodem z náměstí do baziliky. Bohatá liturgie, při níž zaznělo všech sedm starozákonních čtení, byla letos bohužel ochuzena o svátost křtu.

Nedělní **slavení Božího Hodu** velikonočního 24. dubna bylo při mši v 9.00 doprovzeno Missou in B slovenského skladatele Jana Nepomuka Hummela. V Pondělí velikonoční se kromě obvyklých bohoslužeb dle nedělního pořádku konal ještě Velikonoční koncert svatohorského chrámového sboru.

V sobotu 1. května proběhla letošní první **Poutní mariánská sobota** se změněným programem, který zachovává – na četná přání poutníků – pravidelnou mši svatou v 9.00 hodin. Po ní následovala katecheze

P. A. Verbovského, ČSSR, krátká adorace a mariánská pobožnost.

Po odpolední mši svaté byly zahájeny květnové **májové pobožnosti**, při nichž letos, kromě Loretánské litanie a svatohorského Zdrávas, zaznívají čtení z knihy Májových promluv P. L. Simajchla.

- V sobotu 14. května se uskutečnila **10. arcidiecézní pouť za duchovní povolání**. Byla zahájena kající pobožností, kterou od 8.30 ve svatohorské bazilice vedl Mons. Karel Herbst. Následovala adorace. Hlavní mše svatá v 11.00 u Korunovačního oltáře byla hojně navštěvena – cca 600 poutníků. Předsedal jí pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka. Odpoledne následoval program ve skupinách – zpěvy Taizé v Pražské kapli, diskuse se studenty teologie v bazilice apod. Program byl zakončen v 15.00 mariánskou pobožností. Odpoledne poté ještě proběhly tradiční latinské chorální nešpory a sobotní poutní den byl zakončen mší svatou v 17.00 hodin s májovou pobožností.

Všem poutníkům se omlouváme za problémy s ozvučením. Okamžitě jsme je začali řešit.

- V sobotu 21. května proběhly současně **pouť Pražské župy Orla a pouť** bývalých příslušníků **PTP** (Pomocných technických praporů). Orelská pouť byla zahájena průvodem z městského náměstí v Příbrami svatohorskými schody, po němž následovala mše svatá tridentského ritu u Korunovačního oltáře, kterou v 11.00 celeburoval P. Jan Gerdnt, kanovník u katedrály sv. Víta v Praze. Pouť PTP byla zahájena mší svatou v 10.30 v bazilice, kterou sloužil P. Stanislav Muzikář, ČSSR. Promluvu měl P. Jordán Vinklárěk, řeholník Řádu bratří kazatelů.

- Výbor **Maticice Svatohorské** se na svém **108. zasedání** 21. května se zabýval posledními přípravami na Výroční členskou schůzi a benefiční koncert. Schválil pořízení

nového pódia, umístovaného na hlavní schodiště před Korunovačním oltářem. Rozpočet na jeho zhotovení činí cca 80.000 Kč. Výbor rozhodl o dodatečném vydání několika desítek kusů CD Vánoce na Svaté Hoře, o které projevil zájem Město Příbram. P. Josef Michalčík informoval výbor Matice o založení občanského sdružení **Otevřená Svatá Hora**, které má v úmyslu zabývat se parkovou úpravou v okolí Svaté Hory.

- Letošní **Noc kostelů**, jak jsme avizovali v minulém čísle časopisu, proběhla v pátek 27. května. Přes nepřízeň počasí (poměrně vytrvale přšelo) navštívilo svatohorský areál téměř tisíc zájemců o bohatý program. Kromě prohlídek ambitu a refektáře (jídelny kláštera), v němž byly vystaveny šaty P. Marie Svatohorské a historická

Výstava šatů Panny Marie Svatohorské v refektáři

liturgická roucha, byl velký zájem například o trojkoncert na Svaté Hoře působících hudebních souborů, celonoční adoraci v krápníkové kapli sv. Máří Magdaleny a o noční křížovou cestu v parku, kterou doprovázela premiérově uvedená hudba, komponovaná právě pro letošní Noc kostelů, a při níž, jako zázrakem, nepřšelo. Večer „otevřených dveří chrámů“ byl na Svaté Hoře zakončen ekumenickou videokonferencí s ostatními zúčastněnými příbramskými kostely, požehnáním milostnou soškou P. Marie Svatohorské a ohňostrojem.

- Poutníci** (duben – květen 2011): **13. 4.** Plánice; **30. 4.** Gdaňsk (Polsko), 21 osob • Švihov • Malaisie; **1. 5.** Německo, 80 osob; **7. 5.** Benešov • Františkáni Plzeň • Pěší pouť Mníšek pod Brdy • Sloup v Moravském Krasu, 85 osob; **8. 5.** Plzeň – Dýšina; **12. 5.** San Carlos (Filipíny) • Salmata (Itálie), 5 osob; **13. 5.** Pacov; **14. 5.** Pouť za duch. povolání, 400 osob • Vlašim, Kladno; **15. 5.** Votice a okolí, 80 poutníků • Německo, 50 poutníků • 15 pěších poutníků z Prahy-Kobylis; **17. 5.** Německo, 50 osob • Pouť kněží – redemptoristů z USA; **18. 5.** Torino (Turín, Itálie), 16 poutníků s kněžími • Tier (Trevír, Německo), 30 osob; **21. 5.** Mrákov • Pouť PTP • Pouť Orla, 140 osob; **22. 5.** Augsburg (Německo); **24. 5.** Passau (Pasov, Německo), 60 osob; **26. 5.** Chan (Německo); **28. 5.** Pouť Matice Svatohorské, 50 osob • Slovensko, 15 poutníků; **29. 5.** Dubné • Německo • Pouť mariánské mládeže, 100 osob • Německo, 10 osob

Velké varhany pro Svatou Horu

Výbráno 3,485 mil. Kč • chýbí 11,515 mil. Kč

VĚSTNÍK MATICE SVATOHORSKÉ.

Frant. Xav. Holas, arcib. notář:

První prodavačka poutního zboží na Sv. Hoře.

Drobný obrázek z doby nové i staré.

Sv. Hora byla městu Příbrami v posledních třech stoletích velikou dobroditelkou a jest jí dosud. Obyvatelstvo příbramské jest jí za to také vděčno. Nesčíslné jsou milosti a nesmírná dobrodiní, jež jim Divotvůrkyně svatohorská prokázala v ohledu mravním i hmotném. V Příbrami víra katolická nikdy nezanikla. Třebaže za dob husitských značná část občanů příbramských přijala nauky Husovy, třebaže ve století XVI. zavlečeno bylo sem německými horníky i luteránství, přece udržela se tu stará víra katolická ve větší míře a ve větší síle a životnosti, než-li v jiných městech královských, vyjímajíc snad Plzeň a několik málo ještě českých měst. Vidíme to i z toho, že Příbram jen nerada se zúčastnila odboje stavů českých proti Ferdinandu II. a to ještě v míře pranepatrné, takže vítězem ani trestána nebyla. Vidíme to i z té okolnosti, že obnovení katolické víry v Příbrami vykonáno bylo hladce a krátce beze vší strohosti a přísnosti. Záhy slyňula Příbram opět svou bývalou zbožností a oddaností k víře katolické, takže učený jesuita P. Bohuslav Balbín, ve své knize o Sv. Hoře na základě vlastní zkušenosti, napsati mohl o ní tyto pochvalné verše:

Jest-li nevíš, kdo jaký jest, aspoň soudruha poznej;

Příbram poznati též podle její Hory lze.

Ten světcem bude též, kdo světce za soudruha mívá:

Město jaké Příbram bývalo, řekněte nám?

Ale nejen v ohledu duchovním, nýbrž i po stránce hmotné bývala a jest dosud Sv. Hora k velikému užítku Příbramanům. Tisíce a tisíce poutníků přichází každoročně na Sv. Horu a byť i nepřinášeli „Příbramákům buchtu v ranci“, dle známé žertovné písně, tož poskytují přece příbramským občanům, hlavně obchodníkům a hostinským, znamenité zisky a výdělky.

Každému, kdo ponejprv na Sv. Horu zavítá v době, když tu není poutníků, jest nápadné nejen množství krámů s poutním zbožím, ale i nepěkný špalír různých prkenných bud a budek všech možných a nemožných slohů a konstrukcí, krytých zbytky starého plechu nebo lepenky, které k ozdobě města nikterak nepřispívají. Tento boudový špalír počíná již pod starým konviktem a táhne se až k prvnímu svatohorskému křížku. Podobný špalír roztodivných, nepěkných „krámků“ stojí od svatohorské

Z druhého čísla časopisu Svatá Hora, ročník 1923.

studny až nahoru, na náměstí svatohorské. Daleko lépe působí na návštěvníka pravidelné, rovnoběžné řady krámků zděných, tvořících miniaturní obchodní městečko, s prostřední ulicí hlavní, dvěma rovnoběžnými uličkami postranními a s širší ulicí příční na zadním konci.

Ale ve dny, kdy nastává značnější příliv poutníků, oživnou a slavnostně se přiodějí i ony nevkusné dřevěné stánky. Aní by jich člověk skoro nepoznal! Pod schátralými stříškami visí svazky různobarevných růženců jako nějaká pestrá záclona, škaradé stolky jsou pokryty prostěradly, na nichž uloženy spousty různých obrázků, hraček, prstýnků, korálků a jiných drobnůstek, za nimi stojí řady sošek, prkenné stěny pokryty jsou obrazy v rámcích vyřezávaných i lištových, kříži různé velikostí, domácími požehnáními, kropenkami, pohlednicemi a jinými památkami na Sv. Horu.

Zděné krámky na Sv. Hoře mají obvyčně lepší výběr a bohatší zásobu zboží. Jsou mezi nimi i krámky, kde se vaří a pekou pokrmy pro hladové poutníky a poutnice. Bývali však (a jsou snad dosud) obchodníci, abych tak řekl nejnižšího rázu, kteří svůj krámeček nosili v náručí nebo v koši. Tí mohli prodávati pouze písničky a obrázky, někdy i nějaký růženeček. Za to měli tu výhodu, že nemusili čekatí a volatí na kupující, nýbrž chodili za nimi a nabízeli jim své „písmo“, t. j. písně nábožné (světské mívali někteří též!) a na požádání kupujícího zazpívali i celou první sloku zdarma. Povedeným typem takového pobíhajícího písničkáře byl, všem starším návštěvníkům Sv. Hory a Příbramanům známý „zpěvák“, Lorenc.

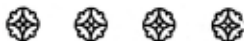
Obchod s obrázky, růženci, písničkami a podobným zbožím živil mnoho lidí. V pozdějších letech vznikly obchody, v nichž lze koupiti i předměty cenné a umělecké. Vyráběním různých památek a devocionálií zabývají se četní živnostníci, na př. řezbáři, soustružníci, dřívě i tak zv. rozárníci, výrobci předmětů ze skleněných perel a korálů a jiní podobní.

Bude zajisté zajímatí čtenáře „Svaté Hory“, povím-li jim, kdo první počal se živiti prodejem „poutnického zboží“ na Sv. Hoře. Byla to vdova po poustevníku svatohorském, Janu Havránkovi, který 19 let bl. P. Marii sloužil a velkých zásluh o milostnou sošku si získal a jako stoletý starček na Sv. Hoře zemřel a pohřben byl r. 1657. Tento Jan Havránek pocházel z Kutné Hory. Později přesídlil do Králového Hradce, kde žil přes dvacet let, prodávaje na trzích tkanice, nože, zrcádka, krabičky a podobné drobnůstky. Ovdověv, odstěhoval se do Prahy. Tam oženil se po druhé s Dorotou Šlechtovou a provozoval svůj obchod dále. I do Příbramě na výroční trhy zajížděl se svým zbožím. Jsa již přes 80 let stár, usadil se v Příbrami, r. 1631. Následujícího roku 1632 zemřel tehdejší poustevník Jan Procházka a příbramští konšelé, poznavše Havránka jako starce velmi moudrého a zbožného, těšícího se výborné pověsti, svěřili mu opatrování Sv. Hory. Za vpádu švédského ukryl milostnou sochu P. Marie v dřevěné truhlici a zakopal ji na tajném místě. I všechny cenné věci z kaple dobře ukryl. Odešel až do Nepomuku a když nebezpečí minulo, vrátil se s manželkou svou opět na Sv. Horu. R. 1648 opět vyprovázal sošku P. Marie do

úkrytu v lesích za Obecníci a po pět měsíců se zástupem Příbramanů, od svátku sv. Anny až skoro do Vánoc tam dlel. Zbožná jeho manželka Doro-
 ta doprovázela všude se svým mužem sošku P. Marie a když muž její
 pro veliké stáří nemohl již práce v kapli zastati, konala je za něho. Po
 smrti svého muže r. 1657 obývala na Sv. Hoře jednu chatrč. Ve druhé
 bydleli dva poustevníci, otec se synem. (Balbín, Diva M. S. Kn. III. kap.
 XIV.)

Tato zbožná stařenka Dorota Havránková, rozená Šlechtová. živila
 se ve stáří prodejem různých památek na Sv. Horu. Krámeček její byl
 velmi skromničký a neposkytoval valného výběru. Prodávala obrázky P.
 Marie Svatohorské, poprvé vydané r. 1652. Byly prostinké, na hrubém pa-
 píře. Měla růžence, výhradně klokočové, na šňůrce navlečené, jednodu-
 ché knížičky nebo dvojité lístky, obsahující píseň neb modlitbu k P. Ma-
 rii, k P. Ježíši a pod., velkými, švabachovými literami tištěné, k tomu ně-
 jaká svíčka neb figurka ze žlutého vosku a **to byl první obchod s poutní-
 ckým zbožím stařenky Havránkové na Sv. Hoře.** Kdyby tak ta dobrá sta-
 řenka mohla vstáti, jak by se divila tomu množství krámů a krámečků, té
 spoustě rozmanitých a krásných předmětů, které nynější její nástupcové
 ku prodeji nabízejí.

Dle staré, latinsky psané knihy, jež uložena jest v knihovně svato-
 horské a sluje „Synopsis“ na str. 110, žila stařenka Havránková na Sv.
 Hoře plných 25 roků, a to 19 roků se svým mužem a 6 roků jako vdova.
 Zemřela dne 13. dubna r. 1663. Skrovničký svůj majetek odkázala na zve-
 lebení Sv. Hory. Konáno za ní slavné requiem. Pohřbena byla, jak zmíně-
 ná kniha praví, „v budoucím oratoriu směrem k studně“, t. j. v blízkosti
 dnešního oltáře P. Marie Ustavičné pomoci. Zbožný návštěvník Sv. Hory
 neopomene věnovati zbožnou vzpomínku první prodavačce poutního
 zboží.

P. Emilián Paukner, O. Cr.

Svatohorský „Zdrávas.“

(Kus národní liturgie české.)

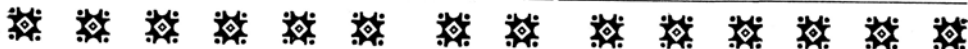
Ještě musím povědět, jak bych se byl stal jednou pro svatohorský
 „Zdrávas“ skoro mučedníkem. Bylo to r. 1882. Rok ten jest jistě v kronice
 svatohorské zapsán písmem zlatým. Toho roku slavilo se na Sv. Hoře
 150leté jubileum korunovace Panny Marie Svatohorské. Slavilo se po ce-
 lou oktávu. Den co den byla tři kázání nejproslulejších kazatelů a každý
 den slavná, pontifikální mše sv., kterou sloužili: kardinál Schwarzenberg,
 vídeňský nuncius Vanutelli, biskupové Jirsík, Hais, Bauer, Schöbel, Prů-

Vzpomínky na svatohorský „Zdrávas“ – dokončení, ročník 1923.

cha a probošt litoměřický Demel. To bylo slávy, zvonění, střelení, hudby a zpívání! Poutníků bylo na statisíce.

Moje malíčkosť byla tenkrát druhým rokem vokalistou u křížovníků v Praze a sekundánem staroslavného akademického gymnasia, tehdež ještě v původní rezidenci jeho, v Klementinu. Měl jsem sice trháni, a ubožák stařeček prof. Kott, blahé paměti, náš třídní, měl se mnou pravý očistec, jak jsem byl nepozorný. Že však by to beze mne na Sv. Hoře nešlo, toho jsem se přece nedomýšlel. Ale nešlo to. Dědeček potřeboval na „Zdravas“ dobře sezpívaný párek. A ti dva „ptáčkové“ byli pozdější vojenský kapelník p. Vohradský, a jeho alter ego, pisatel této vzpomínky. Přišlo psaní do kláštera křížovníckého, podepsané „správou školy na Sv. Hoře“ a potvrzené „rektorátem koleje redemptoristů“, s podpisem P. Klement Vlasák, rektor. Když mi to řekli, byl jsem ihned o coul větší. Ale nebožtík pan prof. Zuna, klasik a krasopisec, přemluvil p. šk. radu Matyáše Kavku, aby mi nedával celý týden dovolenou — „pro to jeho kokrhání, bude mít ten kluk tři dnu taky dost“. Teď jsem zas byl najednou o několik coulů menší. Dej mu Pán Bůh věčnou slávu, ten p. profesor mi vzal tipec! Jel jsem a zpíval jsem. Byli jsme u oltáře před pontifikantem a celou asistencí vždycky jenom my dva. Nuncius Vanutelli a zejména staříčkový pan biskup Jirsík se na nás tak spokojeně usmívali, že jsme zpívali jako kanárci. Když mne ndp. biskup Schöbel představoval panstvu jakožto fundatistu jeho kláštera (byl právě tenkrát resignoval jakožto jenerál a velmistr řádu křížovníckého) a mně k tomu vtiskl z brusů nový zlatník do ruky, měl jsem jen jedno přání: aby mne viděl p. prof. Zuna. „Pro to jeho kokrhání!“ . . . Tři dni uplynuly a já zůstal na Sv. Hoře. Dědeček mne zkrátka nepustil — děj se, co děj. Nešlo to bez nás! „Kolega Vohradský zůstal také. V pátek měl přijít p. kardinál Schwarzenberg, „Collisio officiorum. Favores sunt ampliandi, odia sunt restringenda“, mohl pan prof. Zuna také vědět! . . . Bylo po slavnosti. Všecko se rozjízďelo. Já také jel do matičky Prahy. Nálada slavnostní však zmizela. Pan prof. Kott byl dobrák, ale s p. prof. Zunou nebylo co žertovati. „Dostanete zákonnou z mravů“, zněl lakonicky krátký i přísný můj ortel. Matičko Svatohorská! „Zákonnou“ z mravů! Ta ostuda! A platit školné! A co tomu řeknou v klášteře? Teď jsem já zase psal cito! cito! na Sv. Horu. Trvalo to celý týden — ale tahle oktáva nebyla tak radostná a bezstarostná jako ta první na Sv. Hoře. Jak se to skončí? Dobře se to skončilo. Vysvětlení a přímluva kteréjsi vysoce postavené osobnosti, zahнала těžké mraky. „Človíčku, máte štěstí, měl jste na mále; buďte rád, není z toho nic“, řekl mi útěšlivě p. prof. třídní Kott po konferenci. Za ním vyšel prof. Zuna, také usmířen. Ale hrozil mi přece holí a dodal položertem a polopřísně: „Tak, kluku, podruhé dej si chuť zajít, jezdit po výletech kokrhati!“ Musel jsem se hodně přemáhati, abych již na schodech nespustil svatohorský „Zdravas“.

O Svaté Hoře

Na následujících stránkách vám všem, kteří nemáte k dispozici Kalendář akcí a žádali jste o jeho uveřejnění v časopise, nabízíme dokončení textů jeho rubrové strany.

NABÍDKA PRO POUTNÍKY

Svatá Hora je především poutním místem. Proto je naším hlavním posláním přijetí poutníků. Pro přichozí je připraven stálý program pravidelných bohoslužeb a dalších souvisejících služeb:

Pondělí - Sobota

6.55 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
 7.00 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 9.00 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 16.30 modlitba posvátného růžence
 17.00 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 Každý čtvrtek po odpolední mši sv. půlhodinová adorace

Neděle

7.25 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
 7.30 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 9.00 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 11.00 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 15.00 modlitba posvátného růžence
 15.30 mše sv. a uctívání mil. sošky P. M. Svatohorské
 16:15 české zpívané nešpory

V postní době se v pátek a v neděli koná místo růžence pobožnost křížové cesty. Jedenkrát měsíčně probíhají zpívané latinské chorální nešpory. Zpovědníci jsou k dispozici vždy půl hodiny před začátkem mše svaté, v naléhavých případech na požádání kdykoli. V sakristii je v otevíracích hodinách k dispozici stálá služba.

Poutní výpravy – skupiny poutníků

Svatá Hora disponuje množstvím různých prostorů a proto vytváří ideální podmínky pro přijetí více skupin poutníků současně. K dispozici je rozsáhlý prostor parku s křížovou cestou v přírodě. Pokud přicházíte na Svatou Horu ve větší skupině, doporučujeme Vám, abyste se telefonicky, písemně nebo emailem předem ohlásili. Budeme se Vám tak moci lépe věnovat. Tímto způsobem je možné zajistit si prostor pro samostatnou bohoslužbu v bazilice apod. Vždy, prosím, uvádějte, kolik vás přijíždí, zda od nás potřebujete služeb kněze a jaký program si zde přejete absolvovat. Na požádání Vám můžeme zajistit také varhanní doprovod bohoslužby.

Pro skupiny poutníků, zejména o sobotách a nedělích, je možné zajistit

13.00 křížovou cestu

13.40 mariánskou pobožnost v bazilice s žehnáním poutních předmětů.

Kromě pravidelných bohoslužeb můžete využít zvláštní programové nabídky Poutních mariánských sobot, adventní a postní duchovní obnovy nebo navštívit Svatou Horu v době konání hlavní srpnové Poutní slavnosti či každoroční Korunovace.

Exercie

Duchovní cvičení, nazývaná exercie nebo také rekolekce, jsou typem formace, která si klade za cíl prohloubit duchovní život křesťana. Na dlouhou tradici duchovních cvičení, započatou mystiky již ve 13. století a hojně pěstovanou zejména jezuitů, staviteli a dlouholetými správci Svaté Hory, navazují rovněž redemptoristé. Svatohorský exerciční dům nabízí širokou škálu kurzů, zaměřených na různá témata i skupiny zájemců. Jejich seznam naleznete na druhé straně v kalendáriu. Přihlášky zasílejte písemně na adresu exercičního domu nebo e-mailem.

Ubytování

Máte-li zájem strávit na Svaté Hoře delší čas, nabízíme Vám ubytování v exercičním domě nebo v intimnějším prostředí samostatného Domečku. Protože jsou zde ubytováni účastníci duchovních cvičení, která se konají v průběhu celého roku, je třeba provést rezervaci termínu Vašeho pobytu vždy s předstihem. Exerciční dům má kapacitu 75 míst v jedno, dvou a třílůžkových pokojích s umyvadlem. Sociální zařízení je společné. K dispozici je kaple a přednášková místnost s internetovým připojením (WiFi). Domeček je zvláště vhodný pro rodinné rekreace a pro menší uzavřené skupiny. Má kapacitu 10 míst v jedno a dvoulůžkových pokojích s modernizovaným společným sociálním zařízením a plně vybavenou kuchyňkou. Stravování je možné mimo ubytovací prostory (asi 100 m).

*Ze slavnosti
Koronovace*

Svatohorské poutní muzeum

Svatohorské poutní muzeum sídlí v severním ambitu a zahrnuje dvě expozice. První z nich se nalézá v rezidenci, kde je možné shlédnout výstavu cenných šatů P. Marie Svatohorské a liturgických předmětů. Druhá je umístěna v prostorách tzv. „letního kůru“ a kromě výhledu na svatohorský areál z nezvyklé perspektivy nabízí prostřednictvím série panelů, doplněných exponáty, exkurz do historie tohoto poutního místa. Dále muzeum nabízí informační služby, provozu je prodejna knih, CD a DVD s duchovní tematikou a prodej upomínkových předmětů. Nabízený sortiment je též možné objednat prostřednictvím e-shopu.

Svatohorské poutní muzeum také poskytuje možnost absolvovat prohlídku areálu Svaté Hory s průvodcem.

Prohlídky

Objekt poutního místa je volně přístupný věřícím, poutním výpravám a jednotlivým návštěvníkům. Skupiny turistů a zájezdy organizované cestovními kancelářemi mohou navštívit Svatou Horu jen v doprovodu průvodce ze Svaté Hory.

K dispozici jsou průvodci v českém, německém, anglickém a ruském jazyce. Prohlídkový okruh (asi 50 min.) zahrnuje ambity a rohové kaple, svatohorské schody, krápníkovou kapli, kapli korunovační a vlastní prostor vnitřní baziliky. Je v něm zahrnuta také prohlídka expozice Svatohorského poutního muzea. Jako součást prohlídky je možné si objednat asi půlhodinový varhanní koncert, při němž Vám budou představeny nové chórové varhany.

Prohlídku s koncertem, cizojazyčnou prohlídku a prohlídku pro větší skupinu je nutné rezervovat písemně, faxem nebo e-mailem.

V době konání bohoslužeb není možná turistická prohlídka baziliky.

Redemptoristé

Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (Congregatio Sanctissimi Redemptoris – CSsR), jejíž členové jsou nazýváni redemptoristé, je katolickou řeholní kongregací, která si klade za poslání hlásat Boží slovo chudým a žít podle evangelních rad chudoby, čistoty a poslušnosti. V Čechách se tento mužský řeholní řád věnuje především duchovní správě farností, pastoraci poutních míst, koná exercicie a lidové misie ve farnostech. Kongregaci založil 9. listopadu 1732 sv. Alfons z Liguori, dnes čítá necelých 6 tisíc redemptoristů různých ritů, kteří působí v 78 zemích světa. Na českém území kon-

gregace působí od roku 1855. Z řad redemptoristů české provincie pochází mnoho svatých a blahoslavených, např. sv. Jan Nepomuk Neumann nebo bl. Metoděj Dominik Trčka. Znáмым redemptoristou je rovněž kněz a hudební skladatel P. Karel Bříza, který v letech 1969-1972 a 1991-2001 působil na Svaté Hoře, a jehož dílo je trvalou součástí české chrámové hudby. Podrobněji na samostatném letáku.

Malice Svatohorská

Je společenstvím příznivců, kteří pečují o rozkvět Svaté Hory. V prvním období své existence mezi lety 1921-1948 byla Malice hlavní iniciátorkou velkolepých úprav Svaté Hory – výstavby náměstí, stavby varhan, exercičního domu. Od roku 1922 také vychází časopis Svatá Hora, zpravodaj Malice. Po nuceném přerušení činnosti v průběhu totalitní éry byly po roce 1989 činnost Malice i vydávání časopisu znovuobnoveny. Toto občanské sdružení tak v současnosti opět pomáhá s opravami areálu (rekonstrukce historických bran), podporou poutního ruchu (spolufinancování tohoto Kalendáře akcí) i kulturního dění (pořádání koncertů, vydávání CD) a v neposlední řadě též usiluje o zdárné dokončení již započaté stavby velkých varhan.

Podrobnosti o Matici Svatohorské a pokyny pro případné zájemce o členství v tomto sdružení, stejně jako též informace o stavbě velkých varhan, naleznete na samostatných letáčích, internetových stránkách Svaté Hory nebo na kontaktní adrese Malice Svatohorské, kde je možné si též objednat časopis Svatá Hora.

Hudba a kulturní akce

Kulturní dění na Svaté Hoře zahrnuje liturgickou hudbu, koncerty, výstavy ad. Varhaní hudbu při liturgii zajišťuje pětičlenný varhaníků pod vedením ředitele kůru Pavla Šmolíka. Při nedělní mši svaté v 9.00 hodin pravidelně účinkuje Svatohorský chrámový sbor. Ten pro významné příležitosti liturgického roku připravuje náročnější hudbu a vystupuje rovněž koncertně. Je interpretem již šesti CD. Kromě zmíněných pravidelných sborových koncertů se ve svatohorské bazilice každoročně koná koncertní cyklus „Hudba v nezvyklých souvislostech,“ při němž se uskutečnilo několik premiér kompozic věnovaných Svaté Hoře a vystoupili významní interpreti. Garantem umělecké kvality koncertů je Doc. Jaroslav Tůma, svatohorský titulární varhaník, h. c. Z mimohudebních akcí zmíníme alespoň některé: přinesení Betlémského světla (příbramští Skauti), pravidelná vánoční Výstava betlémů (Spolek příbramských betlémářů), Příbramská svatohorská šalmaj (historická slavnost na svatohorském náměstí, soubor Ginevra), Noc kostelů (účast na mezinárodním „dnu otevřených dveří“ chrámů). Většina těchto akcí vzniká za přispění společnosti Sacromontana, s. r. o., provozovatele Svatohorského poutního muzea.

Výbor Malice Svatohorské

Svatá Hora v elektronické podobě

Vzhledem k pokroku v oblasti elektronických technologií Vám prostřednictvím internetu nabízíme i následující možnosti přístupu k dění na Svaté Hoře: aktuality na internetových stránkách, které Vám také na požádání můžeme zasílat emailem, možnost online sledování bohoslužeb a také elektronický formulář, jehož prostřednictvím můžete zaslat prosbu či poděkování P. Marii Svatohorské, které jsou přednášeny každý týden po sobotní mši svaté v 9.00 hodin.

Maria Matka Boží

z *Májových promluv Ladislava Simajchla*

Matice cyrilometodějská, 1994

Mariánská úcta byla po staletí jablkem sváru mezi křesťany. Křesťané evangeličtí zazlívali katolickým, že uctívají Marii nepatřičně, křesťané katoličtí měli evangelíkům za zlé nedostatek úcty k matce Pána Ježíše. Když vzájemná alergie vlivem ekumenických snah poslední doby poněkud opadla, zjišťujeme postupně, že rozdíly byly spíš ve fantazii, než v teologii. Přečtěme si teď úryvek z knihy Martina Luthera „Komentář k Magnificat“:

Maria řekla: „Duše má velebí Pána

a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli,

že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení.

Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení,

že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.

Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně;

vladaře svrhl z trůnu a ponížené povýšil,

hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.

Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství,

jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“

(Lk 1,46–55)

„Veliké věci učinil Pán,‘ volá Maria. Ty ‚veliké věci‘, to není nic jiného, než že se Maria stala Boží matkou. To bylo dění tak veliké, že je Maria nedovedla vystihnout a pojmenovat, proto jen volá: ‚Veliké věci mi učinil Pán.‘ Všechna velikost a čest Marie je v tomto jednom titulu – Matka Boží. Nic většího už o ní nelze říci. Měli bychom pořádně uvážit co to vlastně znamená, když se řekne: Boží matka.“

Kdybch vám neřekl předem, že autorem těchto slov je Martin Luther, soudili byste jistě na svatého Bonaventuru, Roberta Bellarmina nebo jiného velikého mariánského ctitele z tábora katolíků.

Uposlechněme tedy výzvu Martina Luthera a uvažme dnes, co to vlastně znamená, když se řekne o Marii, že je Boží matka.

U svatého Lukáše se chápe povolání Marie za matku Emmanuela jako veliké vyvolení, veliké vyznamenání. Poslechněme si jen její zpěv „Magnificat“. Dnešní znalci Písma sice říkají, že Maria tento zpěv sama nesložila a nezpívala, ale shodují se v tom, že dobře vystihuje Mariino rozpoložení:

Velebí má duše Pána...

Divy učinil svou mocí...

Rozptýlil pyšně, povýšil ponížené,

lačné nasýtil...

Ujal se Izraele, svého služebníka...

Ovšem další život Mesiášovy matky nebyl tak nádherný jak by se dalo čekat podle líčení zvěstování, podle „Magnificat“.

Přijetí Božího úkolu, to nebylo jásání, to byla dřina, doslova dřina a trápení po celý život. Vzpomeň si na to, když budeš mít nějaké pachtění a ledacos ti pak bude srozumitelnější.

Trvalá chudoba, ztráta domova, emigrace do ciziny, život bezdomovců – to nebyl královský životní styl. A po návratu? Život nádenické rodiny v zapadlé galilejské dědině – všem neznámé – to že byl život podle mesiánského zaslíbení? Co dobrého může vzejít z Nazareta – z jakési Zlámané Lhoty? A závěr ještě bědnější, než všední den nazaretský – temnoty Velkého pátku.

Takový byl život této Matky Boží. Pro ni to bylo sebeobětování až do posledního okamžiku.

A co to znamená pro nás? Zisk, obrovský zisk toho nejpodstatnějšího: Bůh už není abstraktním pojmem, není pomyslem kdesi v nekonečnu – ale stojí tu před námi, mezi námi jako člověk, náš lidský bratr jménem Ježíš, člověk z masa a kostí, člověk jako my, s datem a místem narození, bydlištěm, státní příslušností, s datem a místem úmrtí. Člověk jako my, a přece Bůh – Boží Syn.

Bůh, který se stal lidským synem, abychom my, lidé, se mohli stát Božími dětmi. Abychom mohli jeho prostřednictvím bezpečně dojít k Otci.

A nejen to, tento Bohočlověk Ježíš určil za svého zástupce tvou manželku, tvé děti, tvé staré rodiče, tvého souseda: co dobrého děláš jim a pro ně, to děláš jemu, Božímu Synu. To děláš i Otci, protože Otec a Syn jedno jsou v Duchu lásky.

Zcela konkrétní pojem a představa Boha Vykupitele, zcela konkrétní podoba naší služby Bohu ve službě lásky nejbližším, to je radostné ovoce toho, co je vyjádřeno v pojmu: Maria je Matka Boží. Bohorodička.

„Příčino naší radosti,“ volá k ní církve v litanii. Po této úvaze už chápeš proč. Pravdu měl tedy Martin Luther, když řekl, že všechna velikost Marie je v titulu „Matka Boží.“ ■

Theotokos – Matka Boží

Poznámky o askezi • II

Askeze jako zřeknutí se světa?

Mluvíme-li o křesťanské askezi, máme většinou na mysli morální oblast evangelních ctností a život modlitby. To je skutečně nejširší oblast, kde se má svobodně bez překážek osvědčovat láska. Tato morální askeze může mít dvojí převažující zaměření. Může se převážně zaměřit na vnitřní správné smýšlení a na posilování vůle pomocí asketických cvičení asi ve smyslu „aby nitro patřilo jen Bohu“. Uteču na poušť, abych nepřilnul k jídlu, abych očima nezhřešil, budu je mít ustavičně sklopené. Sem patří velká část řeholních asketických úkonů. K tomu zaměření patří také snaha, cvičit se v jedné ctnosti po druhé.

Tento směr má jisté oprávnění, ale nese s sebou i některá nebezpečí, která jsou pro nás v dnešní době palčivá. Je to především nebezpečí samoučelnosti a upřílišňování, které může přecházet až do fakirismu. Cílem pak už není svoboda lásky, ale askeze pro askezi. Snaha o výkonnost. Když se někdo postí 40 dní, já to vydržím 41 dní, když jeden mnich na čas nevyjde ze své cely, já se dám zavřít na doživotí. Jenže Ježíš nechce co největší ochotu k odříkání až k hranici možností, on chce co největší ochotu plnit Boží vůli a pracovat pro Boží království. Askezi nelze odtrhnout od ostatního skutečného života. Není ojedinělé, že člověk po létech asketického života, velmi umrtvený, není schopen být třeba jen i lidsky ušlechtilý. Chci zde poukázat na možnou dvojkolejnost, když ztratíme ze zřetele vlastní cíl každé askeze: vládu svobodné Boží lásky. K čemu vede askeze, která chce usilovat o získání ctnosti jedné po druhé? V „Následování Krista“ si autor povzděchl: „Kdybychom si za rok nacvičili aspoň jednu ctnost a odložili jednu neřest!“ S trochou zlomyslnosti by se k tomu mohlo dodat, že např. Petr z Damašku vypočítává 298 neřestí a 228 ctností. K získání dokonalosti by bylo tedy třeba 526 let. Tak prostoduše to ovšem nelze chápat. Zůstává však faktem, že dnešnímu myšlení už tolik neodpovídá izolovaná cvičba v ctnostech. Křižáci nepěstovali ctnost statečnosti, chtěli osvobodit Boží hrob a zjistili, že mají lví srdce. V obnovených stanovách jedněch sester stojí přímo: „Společenství nepředpisuje sestřám žádná asketická cvičení, aby si všechny tím víc uvědomily, že musejí být ochotné k těm obětem a tomu odříkání, které jsou běžné pro sesterskou lásku, pro plodný apoštolát a pro svobodu Božích dětí.“

Takováto askeze blízka životu odpovídá lépe chápání současného člověka a zdá se, že i smyslu evangelia. Vše ukazuje na to, že budoucnost patří askezi, i když ne výlučně, patří askezi bližší životu, účelové, která přímo vyžaduje praxi lásky k Bohu a k bližním. Askezi, v níž bychom se nezapírali a necvičili v ctnostech tak, aby náš denní život zarůstal plevellem nešlechtnosti, neukázněnosti, sebelitování a uraženosti.

Bude jistě užitečné učinit několik poznámek o askezi modlitby, práce, blízké lásky a utrpení. Ale především o askezi modlitby.

Láska k Bohu je nejvyšší morálním závazkem člověka a nalézá své přirozené vyjádření v modlitbě. Z ní se také občerstvuje a v ní roste. Někdy se dokonce život modlitby ztotožňoval s křesťanskou dokonalostí. Vedla k tomu asi tato úvaha: dokonalost pozůstává v lásce; láska se rovná spojení s Bohem. Spojení s Bohem tedy spočívá v modlitbě.

Křesťanská dokonalost by tedy byla ve svém dovršení v podstatě mystickým nazíráním. Cítíme, že toto usuzování je příliš jednosměrné. Duchovní život, nebo lépe život z Ducha Kristova, není jen životem modlitby, jen životem náboženským. Život modlitby je jednak částí křesťanského a duchovního života, jednak má vzhledem k duchovnímu životu služební vztah. Je to život práce a modlitby, dobrých vztahů k bližním a věcem, je to život péče o zdraví, je to vědecké a umělecké snažení, je to odpočinek, utrpení a smrt, vše zvládané s pomocí síly Božího Ducha. Tak mu rozumíme dnes. Proto také askeze nemá být zaměřena jednostranně, jako by spočívala jen v odlučování od věcí stvořených a ve vyprazdňování ducha ode všeho stvořeného v naději, že teprve tehdy vyplní duši Bůh. To je představa lidského nitra ve formě hrnku, ale ne života v Bohu.

Ale vedle askeze modlitby je dnes jeden ještě aktuálnější požadavek: uchovat si holou možnost modlitby. Dnešního člověka ohrožuje zotročení civilizačním prostředím. Takový život je po okraj zaplněn vnějšími věcmi. V mysli je to jako ve mlýnici. Plno hlomozu, prachu, lidí, řečí, vnější práce, sportu, televize, dychtivosti všechno vidět a slyšet, útek od sebe sama. A k tomu všemu dává současný život mnoho možností. Tak přichází zpovrchnění, zmanipulován vnějšími vlivy člověk ztrácí svou osobnost a důstojnost a stává se produktem okolního prostředí. Důsledkem toho je ztráta zájmu o Boží věci. Toto pokušení není

Kumrán - místo asketického života Esejců

nové, ale v současnosti nabývá na intenzitě. Zde musí zasáhnout civilizační askeze: zachránit si odříkáním a věrností svobodný prostor pro štěstí modlitby.

Do oblasti morální askeze se řadí dále askeze práce. Jako důležité se ukazují ctnosti a postoje, pro které starší askeze neměla ani pojmenování. K ideálu lidské a také křesťanské dokonalosti dnes patří např. odbornost, spolehlivost, zodpovědnost, disciplinovanost, umění spolupracovat. V těchto ctnostech dosahují mnozí lidé virtuozity: lékaři, kteří rozhodují o zdraví pacientů, provádějí náročné operace, jejich laboranti a sestry u rentgenu, na jejichž svědomitosti závisejí lidské životy. Nebo projektanti a stavitelé domů o 20 či 100 poschodích, disciplinovanost vědeckých pracovníků, pilotů, navigátorů a jiných odborníků všeho druhu. Křesťan nemůže zůstat pozadu v této novodobé askezi. Vše, co bylo o práci řečeno, má daleko hlubší kořeny. Podstatně se mění chápání tohoto světa a postavení a úkolů křesťana v něm. Po staletí se zapomínalo správně rozlišovat mezi světem, jak jej stvořil Bůh a jak jej opěvují žalmy, a světem zla, poskvřeným a zotročeným. Zde pak pramení myšlenky o útěku před světem a o pohrdání jím až do dnešní doby. Chceme-li být spravedliví, nesmíme zapomínat, že ti, kteří mluvili o pohrdání světem, pro něj udělali často víc, než leckterý dnešní horizontalista.

ThDr. Václav Holakovský (upr. P. B. Vaněk, CSsR, kráceno)

Vítání nových ministrantů na Svaté Hoře

Dne 1. května proběhlo na Svaté Hoře slavnostní přijetí nových ministrantů, které přivítal a pamětní certifikát jim předal administrátor farnosti P. Josef Michalčík. Vítání Marie Machutové a Daniela Štěpána probíhalo v týž den, kdy byl ve Vatikánu blahověřen papež Jan Pavel II. Byla to právě druhá neděle velikonoční, které papež Jan Pavel II. připsal titul neděle Božího Milosrdenství. „Jan Pavel II. následoval Toho, který je Cesta, byl poutníkem neustále směřujícím k tomu Dobru, které je největší pro každého, pro církve a pro svět,“ jak řekl kardinál Bertone při děkovné mši svaté za beatifikaci Jana Pavla II.

I pro svatohorské ministranty, kteří věnují mnoho hodin službě na Svaté Hoře proto, aby se tu poutníci mohli cítit jako doma, je vzorem blahoslavený Jan Pavel II. a jeho život. Ministranti pomáhají při nejrůznějších příležitostech, jako jsou slavnosti Korunovace, Noc kostelů a slavení liturgie v průběhu celého roku. Účastní se evropských projektů CYKLOPOUŤ Příbram – Bodenmais, podporují charitativní projekty jako „Stavba velkých varhan pro Svatou Horu“ nebo na začátku letošního roku podpořili v rámci Tříkrálové sbírky ve Viechtach v Německu děti z Kambodže.

Takoví jsou ministranti na Svaté Hoře. Pokud chcete, přijďte mezi nás, sakristie je otevřená pro všechny. Setkání ministrantů je každou sobotu po mši svaté, která začíná v 9 hodin, ve farním sále na Svaté Hoře. Více informací se dozvíte v sakristii.

Josef Hovorka

Listárna

Vážení čtenáři,

mezi dopisy, které od Vás za poslední týdny dorazily, nejsou samozřejmě pouze žádosti o informace ohledně stavu svatohorské studánky nebo prosby o zodpovězení jiných otázek. Obdrželi jsme například také zprávu od paní Ludmily Nigrínové, která se týká její zkušenosti se silou, jež může být obsažena ve vytrvalé modlitbě. Proto ji v tomto čísle otiskujeme.

Pavel Šmolík

Síla modlitby

Ráda bych se s vámi podělila o radostnou událost, která potkala naši rodinu. Od té doby ještě více věřím, že vytrvalá a neúnavná modlitba přináší ovoce a Ježíšovo milosrdenství je bezmezné.

Mám bratra, kterému je nyní 65 let. Máme jej všichni rádi. Je to člověk, který je optimisticky naladěný a rozdává všude jen samou radost, pohodu a klid. Ve svých 48 letech však prodělal infarkt. Roku 2003 lékaři zjistili pozitivní nález na jedné z ledvin, kterou se nakonec rozhodli raději odebrat. Situace se ještě více zkomplikovala nedostatečnou prací srdce. Následovala velmi náročná operace, při níž bratr dostal novou chlopuň. Bohužel, po čase se ukázalo, že ani po tak náročném zákroku srdce neokáže prokrvovat celý krevní oběh a byl mu voperován kardiostimulátor. Všichni jsme si ještě na chvíli oddechli, ale ne nadlouho. Následovalo vypalování polypů ve střevech a odstranění menších ložisek na druhé ledvině. A aby toho nebylo na jednoho člověka málo, v minulém roce byl bratrovi zjištěn nález na plicích a na počátku léta byl opět operován. Ošetřující lékař a celá rodina situaci viděli velmi špatně. Proč Vám tohle vše ale píší?

Často jsem v modlitbách prosila za jeho uzdravení. Představte si, jakou radost jsme všichni prožívali, když po čtrnácti dnech velké nejistoty, nejhorších obav a úzkostí, přišel z histologie nález, který byl negativní! Musím prozradit, že u některých známých a možná i u příbuzných působím jako podivín. Už několikrát jsem vyslechla, že „věčně lítám do kostela“ a že se „stále modlím...“

Já však věřím, že vroucí modlitba, prosba, ale i následné poděkování mají velký význam. Nadarmo se přece nepíše v Písmu sv., že věřite-li, dostane se vám všeho, o co budete v modlitbě prosit. Děkuji Bohu za sebe, mou rodinu a hlavně za bratra, kterému přeji, aby se po zdravotní stránce i nadále držel, a byl nám všem příkladem a oporou v dalším životě.

Ludmila Nigrínová

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2011

16. 6. - 19. 6.	13.00	Exercicie pro rozvedené i znovu seždané • <i>Mons. Aleš Opatrný</i>	1.200 Kč
25. 7. - 29. 7.	8.00	Exercicie pro pedagogy, katechety, studenty ped. oborů, past. asistenty • <i>P. Angelo Scarano</i>	1.510 Kč
8. 8. - 12. 8.	8.00	O posledních věcech v naději • <i>P. Anton Verbovský, CSsR</i>	1.510 Kč
15. 8. - 19. 8.	8.00	S Pannou Marií Svatohorskou II. • <i>P. Zdeněk Šilhánek, CSsR</i>	1.510 Kč
29. 8. - 2. 9.	8.00	Ježíš uzdravuje svým Duchem • <i>P. Josef Michalčík, CSsR</i>	1.510 Kč
28. 9. - 1. 10.	13.00	Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky • <i>P. Christian Martin Pšenička, OPraem</i>	1.200 Kč
7. 10. - 9. 10.	13.00	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského • <i>P. Vladimír Málek</i>	-
10. 10. - 14. 10.	8.00	S Pannou Marií Svatohorskou III. • <i>P. Zdeněk Šilhánek, CSsR</i>	1.510 Kč
6. 11. - 12. 11.	8.00	Exercicie pro kněze I. • <i>Mons. Ladislav Hučko</i>	2.310 Kč
13. 11. - 19. 11.	8.00	Exercicie pro kněze II. • <i>P. Vladimír Málek</i>	2.310 Kč
20. 11. - 26. 11.	8.00	Exercicie pro kněze III. • <i>Miloslav kardinál Vlk</i>	2.310 Kč
8. 12. - 11. 12.	13.00	Adventní setkání I. • <i>exercitátor v jednání</i>	1.200 Kč
15. 12. - 18. 12.	13.00	Adventní setkání II. • <i>exercitátor v jednání</i>	1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 80 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex_dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

23. 6.	Těla a Krve Páně. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00. Hudba při mši sv. v 17.00: P. Eben: mešní proprium	SHS
26. 6.	Oslava Božího Těla. Mše svatá s eucharistickým průvodem v 9.00. Hudba: J. E. Eberlin: Čtyři eucharistická moteta; hudba pro žestě.	SHS, žestě. kvartet
27. 6.	P. Marie, Matky ustavičné pomoci, památka. Hudba při mši svatě v 17.00: K. Bríza: mešní proprium.	SHS
	Korunovace – vigilie. Zpívané latinské chorální nešpory v 18.00 (návčik v 17.30).	
2. 7.	Modlitba růžence v 19.00, mše svatá v 19.30. Po ní světelný průvod. Koncert cyklu „Hudba v nezvyklých souvislostech“ ve 21.00. Barokní hudba pro mezzosoprán a smyčce.	Atlantis collegium
	Korunovace. Mše svatě v 7.30, 9.00 (hlavní mše svatá, celebruje P.A. Pintíř, gen. vikář	P.A. Pintíř
3. 7.	českobudějovické diecéze; následuje průvod), 11:00 a 15:30 hodin. Nešpory v 16:15. Možnost získání plnomocných odpustků. Při mši sv. v 9.00 zazní Orgelsolomessa J. G. Zechnera.	SHS, KSSDVV, PF
5. 7.	Sv. Cyrila a Metoděje, slavnost. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
16. 7.	P. Marie Karmelské, památka. Hudba při mši svatě v 17.00: Skladby pro zobcovou flétnu, klarinet a varhany.	C. Sedláček, P. Šmolík
17. 7.	Nejsvětějšího Vykupitele, titulární slavnost Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristů. Hudba při mši svatě v 9.00: K. Bríza: mešní proprium	SHS
22. 7.	Sv. Marie Magdaleny, památka. Mše svatá v 17.00 se koná v krápníkové kapli.	
1. 8.	Sv. Alfonse, CSsR, slavnost zakladatele Kongregace Redemptoristů. Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 hodin	
6. 8.	Poutní mariánská sobota (1. sobota v měsíci). Pravidelné mše zůstávají zachovány. Program: 9.00 Mše svatá. Poté katecheze, adorace, možnost přijetí svátosti smíření, mariánská pobožnost.	Vedou svatohorští redemptoristé
13. 8.	Poutní slavnost – vigilie. Zpívané latinské chorální nešpory v 18.00 (návčik v 17.30). Modlitba růžence v 19.00, mše svatá v 19.30. Po ní světelný průvod.	
14. 8.	Poutní slavnost. Mše svatě v 7.30, 9.00 (hlavní mše svatá; následuje průvod a žehnání květin), 11:00 a 15:30 hodin. Nešpory v 16:15. Možnost získání plnomocných odpustků.	
15. 8.	Nanebevzetí P. Marie, slavnost. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00. Hudba při mši svatě v 17.00: Skladby pro dvoje varhany.	M. Šmolíková, P. Šmolík - varhany
22. 8.	P. Marie královny, památka. Hudba při mše svatě v 17.00: skladby pro flétnu a varhany	T. Nollová, P. Šmolík
27. 8.	338. výročí posvěcení baziliky. Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00. Možnost získání plnomocných odpustků. Poutě řeckokatolíků. Řeckokatolická svatá liturgie v 11.00.	Mons. L. Hučko
28. 8.	Oslava výročí posvěcení baziliky. Mše svatá v 9.00. Hudba: A. Bruckner - Locus iste, P. Eben - mešní proprium.	SHS
3. 9.	Poutní mariánská sobota (1. sobota v měsíci). Pravidelné mše zůstávají zachovány. Program: 9.00 Mše svatá. Poté katecheze, adorace, možnost přijetí svátosti smíření, mariánská pobožnost.	Vedou svatohorští redemptoristé
8. 9.	Narození P. Marie, svátek. Hudba při mše svatě v 17.00: A. Sýrůček - Missa Coronata Sacromontana.	SHS, komorní orch.
10. 9.	Poutě bývalých svatohorských vokalistů, trubačů a ministrantů v 9.00. Latinské chorální nešpory v 16.30.	

SHS - Svatohorský chrámový sbor, KSSDVV - Komorní smíř. sbor Dr. VI. Vepřeka, PF - Příbramská filharmonie, MONS - Centrum pro duchovní hudbu

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

- Neďele:** Areál otevřen 6.30 - 17.00
Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30
Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15
Před mši svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15
- Pondělí - sobota:** Areál otevřen 6.30 - 18.00
Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
Modlitba posvátného růžence v 16.30
Před mši svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
- Schody:** Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30). Přístup z ambitu dočasně uzavřen.
- Svatost smíření:** Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mši svatou, na požádání kdykoli.
- Svatost křtu:** Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.
- Svatost manželství:** Je třeba, aby se zájemci o tuto svátost o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.
- Ve středu** od 18.00 katechismus pro dospělé ve farním sále.
- Ve čtvrtek** po odpolední mši svatě půlhodinová adorace.
- V pátek** mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.
- V sobotu** po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii.
- V sobotu** po mši svatě v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.
- 1. sobota v měsíci** květnu až říjnu Poutní mariánská sobota. Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 zůstávají zachovány. Po mši svatě v 9.00 katecheze, adorace s možností přijetí svátosti smíření a mariánská pobožnost.
- 3. neděle v měsíci** přenáší mši svatou v 9.00 Radio Proglas.
- Jedenkrát v měsíci** v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčiv v 16.00.
- V postní době** v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.
- V květnu** denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí.

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 80 Příbram II, tel.: 777 127 245, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar

(náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CSsR.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Zveme Vás na

slavnost Korunovace

v neděli 3. července 2011

Sobota 2. července 2011

18.00 – latinské chorální nešpory

19.00 – modlitba růžence

19.30 – mše svatá, světelný průvod

21.00 – koncert cyklu

Hudba v nezvyklých souvislostech
(Atlantis collegium)

Neděle 3. července 2011

7.30 – mše svatá (bazilika)

9.00 – mše svatá (korunovační oltář)

celebruje P.A. Pintíř,

gen. vikář českobudějovické diecéze,

při mši zazní Orgelsolomesse G. Zechnera,

následuje průvod s milostnou soškou

Panny Marie Svatohorské.

Po skončení tichá mše svatá v bazilice.

13.30 – pobožnost k Panně Marii,
požehnání předmětů

15.30 – mše svatá

16.15 – české nešpory

P.A. Pintíř

Tento den je možno získat plnomocné odpustky za obvyklých podmínek.

Milostnou sošku korunoval papežskými korunkami na základě dekretu papeže Klementa XII. pražský světící biskup Johann Rudolf Sporck 22. června 1732. V témže dekretu papež Klement stanovil, že se Korunovace bude slavit 3. neděli po slavnosti Soslání Ducha Svatého.

Svatohorské schody před opravou (foto r. 1980)